

מכתבים

כבר כהריון. לאחר הולדת הבת התגוררתי בבית הורי בתל-אביב ולאחר ששה חודשים חזרתי לבעלי, מתוך תקווה שהולדת הבת תשפיע עליו לטובה. אך הוא לא נשתנה. המשיך להשתולל ולהתפרע. היכה אותי כי נוכחתי הפעוטה.

לכסוף לא יכולתי להסתיר עוד את ה- פרשה מהורי והזרתי לביתם בתל-אביב. כי אותו פרק זמן החלה משפחת בעלי לנהל משא ומתן עם הורי במטרה להחזיר אותי לחיפה. "אנו אחראים" הם הבטיחו, "שבכנינו יקיים הפעם היו משפחה תקינים." לאחר משא ומתן שנמשך חצי שנה, נאלצתי לחזור אליו לתקופת נסיון. אולם כעבור כמה חודשים ולאחר ששוב הייתי בהריון, נוכחתי שאפסס כל תקווה. לא הייתה כל אפשרות לחיות עמו תחת קורת גג אחת. הוא המשיך להתפרע והיווה סכנה רצינית לחיי ול- חיי הבת. לא נותרה לי עוד כל ברירה ונאלצתי לנטוש אותו לעולמים.

מאז חלפו חמש שנים. עתה אני בת 20, אם לשתי בנות ומתגוררת בבית הורי. כיניתיים הוציא בעלי למכירה את הדירה והרהיטים ושיילצל את הכסף לכיסו. לא הניח איכפת לי דבר; ויתרתי על הכל ורצוני היה רק להשתחרר ממנו כדי שאוכל לבנות את חיי מחדש, למען שתי בנותי.

במשך חמש השנים האחרונות ניהלתי מאבקים מרים כדי לקבל ממנו נט, אך הוא בשלל. "מסילא אינני חושב להתחתן שוב, למה לי לתת לך נט ולשחרר אותך?" לאחר תהליכים ממושכים בפני בתי-הדין הרכניים, הוצא מסקדיו עליידי בתי-הדין הרבני בחיפה ביום 26.10.60. מסקדיו זה קובע כי: "אין כופין אותו לגרש אותה ולא אותה לחיות אצלו." האם זהו כל מה שיש לבית-הדין לומר לאחר מאבק כזו שנים?

וכי מה עוד נותר לי לעשות לאחר שבית-הדין עצמו הכיר בעובדה שאי-אפשר לחיות עמו? האם באמת אין כל מתרון אחר וולת "מסקדיו" הקובע, שאין כופין אותו לגרש ולא אותה לחיות אצלו? מסקדיו זה, הרו אותי לענינות ואת בנותי ליתומות חיות למשך כל חיינו, אף לא ניתן לערעורו.

חמש שנים חלפו מאז החל המאבק לי- שהורו ועתה בא הקץ לכות הסבל ולכושר הממיה שלי. בשעה האחרונה ממש וברוב יאוש אני פונה בקריאה לאורחי ישראל: החלצו נא ובואו לעזרתי עוצו לי עצה, מה עלי לעשות?

ח. ג., תל-אביב

הקמיע הפסיד מושחק

לאוהרי הכדורגל, ובעיקר לאוהרי הפועל פתח תקווה, לא ברור מדוע היא הפסידה נגד ירושלים. ובכך, העניין מוטו: ה- קמיע לא היה אי- תה. אותו קמיע הוא ישראל (ס"י סי"י) אביצור, ילד בן חמש, אשר מי- ניל שנתיים מלווה את הקבוצה במסע- קיה, כשהוא לובש חולצה כדוגמת חול- צות הקבוצה, עם מספר 8 על הנב. רק כאשר הוא, מפ- סיד" מישחק, מפ- סידה גם קבוצתו הנערצת.

אביצור

אוהדי הקבוצה, פתח תקווה

מנדי נגד הקהל

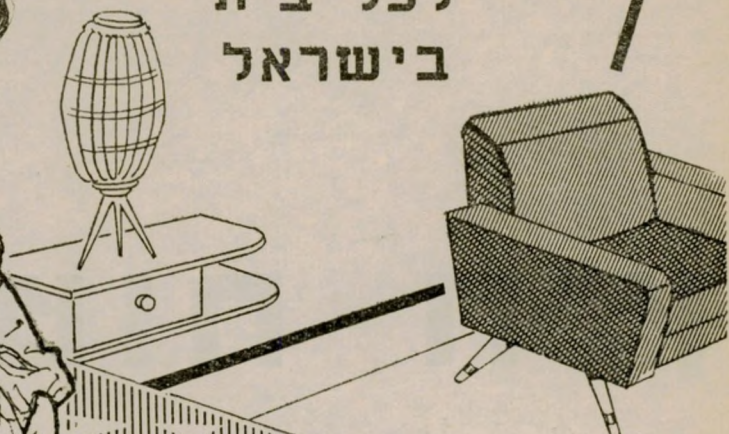
הקהל הפסיד נגד איטליה (העולם הזה 1258)? מנודו לא הקהל הפסיד במישחק זה אלא מנדי הפסיד. כדי להיווכח ב זאת היינו צריכים לחכות שבוע, עד למשיחק נגד קוריאה. הקוריאאים הובילו 1:0 במיש- חק ירדתי. ובכל זאת לא התביישו להקים "בנקר" במחצית השניה, כדי לשמור על היתרון — וכל הכבוד על לחימתם הנהדרת. הנבחרת שלנו הובילה 2:0 — במישחק על הנביע העולמי — ובכל זאת לא ידעו לשמור על התוצאה, שיכלה להיות הסני- כאציה העולמית של השנה בשדה הכפורס. דן וינור, תל-אביב

... מעכשיו אתו לכם נושפתה על בליינד על כל מה שתכתבו בעתיד. לתפוס את ה- עיקר עד כדי ממשות כזו כפי שאתם הי- לתתם כמאמר זה. עוד לא קראתי באף מאמר מקצועי בעתונות הישראלית. אני ישבתי ביצוע, עם קבוצה של שמונה חכי- רים, אכתנו, יוצאי הונגריה, יודעים מה זה ספורט, ואיד, מתנהג ספורטאי אפילו אם הוא יושב ביצוע. כאשר נכנס הפנדל ל- רשתנו, היחה התנובה האינסטינקטיבית של חברי לקום ולצעוק. אחד הרים את קולו והכריז: "עכשיו נתחיל לעודדו אחת-שתיים- שלוש איל-אל ישראל!" כל חברי קבוצתנו קמנו והתחלנו לעודד. התנובה קראתנו בוז וליגלוג מסכיבנו. מה, פתאום? התרעמו, לעודד אותם אחי- די שקיבלו גול כזה?" בנימין אבישי, חיפה

גופיאיר

לכל בית בישראל

גופיאיר

מזרונים

כפר סבא

נדרשאים

החסכון לבנין

תנאי מימון נוחים השתתכות בהגדלת כרסים

מאבטלתיים:

דירה מדווחת 4% רבית

גמול הבטחת ערך

קרטיק בלשכות ההרשמה se:

החסכון לבנין

משרד העבודה מינהל השיכון

חוק זמן קצר תואר לרקוד

בני 18 סבוי

ינה הנביא 38

דמי מנוי לשנה עבור "העולם הזה"

בארץ ולחוץ-לארץ, בדאר רגיל } 25.- ל"י